

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci navrhovateľa: **H. M. Z.**, štátna príslušnosť Čína, t.č. Pobytový tábor Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky- Migračný úrad**, Pivonkova 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu ČAS: MU-2399/PO-Ž-2007 zo dňa 22. novembra 2007, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Saz 277/2007-33 zo dňa 26. septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Saz 277/2007-33 zo dňa 26. septembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu ČAS: MU-2399/PO-Ž-2007 zo dňa 22. novembra 2007. Týmto rozhodnutím odporca zamietol žiadosť navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú podľa § 12 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o azyle“). Súčasne neboli konštatované prekážky jeho administratívneho vyhostenia do krajiny pôvodu podľa § 58 zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“).

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nie sú splnené zákonom stanovené podmienky pre udelenie azylu, doplnkovej ochrany

a pre rozhodnutie o prekážkach vyhostenia do krajiny pôvodu podľa osobitného zákona. Krajský súd dospel k záveru, že odporca v napadnutom rozhodnutí správne a dostatočným spôsobom zistil a vyhodnotil skutkový stav veci. Stotožnil sa s názorom odporcu, že navrhovateľ v konaní nepreukázal opodstatnenosť ani existenciu obáv z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine.

Krajský súd sa napokon stotožnil aj so závermi a zisteniami odporcu o tom, že v prípade navrhovateľa neboli zistené skutočnosti brániace jeho návratu do krajiny pôvodu z dôvodov ustanovených podľa § 58 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov. Proti rozsudku krajského súdu navrhovateľ podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok a zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že súd vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a dospel k nesprávnym právnym záverom. Uviedol, že v krajine pôvodu sa cíti byť prenasledovaný. Nesúhlasí s režimom tejto krajiny. Pokiaľ by sa musel vrátiť do krajiny pôvodu, bol by na rozdiel od iných obyvateľov Číny diskriminovaný tým, že by nedostal žiadne zamestnanie, a ani by si nemohol nájsť žiadne bývanie. Nesúhlasí ani so záverom, že v jeho prípade neexistuje prekážka vyhostenia. Má poznatky o tom, že vrátení Číňania skončili v táborech nútených prác, čo je vlastne trestom pozbavenia slobody.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v prípade navrhovateľa neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre udelenie azylu a súčasne neboli zistené prekážky jeho administratívneho vyhostenia do krajiny pôvodu. Preto navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15.01.2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t.j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle (účinného od 01.01.2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b.

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. Ministerstvo žiadosť o udelenie azylu zamietne ako zjavne neopodstatnenú, ak o udelenie azylu požiada žiadateľ, ktorý zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo 13b, najmä na dôvodoch, ako je hľadanie zamestnania alebo lepších životných podmienok (ods. 3).

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle, ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i), rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu; ak ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu, nepredĺži doplnkovú ochranu alebo zruší doplnkovú ochranu, okrem zrušenia doplnkovej ochrany podľa § 15b ods. 1 písm. d), vo výroku rozhodnutia tiež uvedie, či existuje prekážka administratívneho vyhostenia osobitného predpisu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľ nesplnil zákonom stanovené podmienky pre udelenie azylu.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (Správa Human Rights Watch za rok 2006, správ úradu pre demokraciu, ľudské práva a prácu MZV USA z marca 2007, súhrnná teritoriálna informácia o Číne vydaná MZV ČR z 30.04.2007, správa o krajine MV VB z októbra 2004), z ktorých stručne popísal spoločensko-politickú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľ žiadal o udelenie azylu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľ nielenže nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci jeho prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdil.

Zo Správy MZV USA o dodržiavaní ľudských práv v Číne z roku 2007 zverejnenej 11.03.2008 sa nepotvrdili ani tvrdenia navrhovateľa o tom, že Čína umiestňuje občanov, ktorí sa vrátili zo zahraničia, do táborov nútených prác.

Preto aj rozhodnutie odporcu v časti, v ktorej navrhovateľovi neboli konštatované prekážky jeho administratívneho vyhostenia do krajiny pôvodu, považoval odvolací súd za zákonné zhodne so záverom krajského súdu.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorý rozhodnutie odporcu potvrdil.

Pokiaľ teda krajský súd vychádzal zo skutkového stavu veci zisteného správnym orgánom v čase vydania rozhodnutia, ktorý správne považoval uvedené zistenia za dostatočne preukázané, a na základe takto zisteného stavu veci dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu o neudelení azylu, doplnkovej ochrany a rozhodnutí o tom, že u navrhovateľa neexistuje prekážka jeho administratívneho vyhostenia podľa osobitného zákona boli zákonné, nepochybil.

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd tak, že účastníkom nepriznal právo na ich náhradu (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 224ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný a odporca nemá na náhradu trov konania nárok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 15. januára 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r .
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová